

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina zunaj:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnina je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasti

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernimi popusti. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodi.

Vsi dopisi nam se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Politično društvo „Edinost“

priredi

v nedeljo 20. avgusta 1899.

javen shod
v Barkovljah

z nastopnim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika.
2. Naše razmere in naše želje.
3. Kmetijske družbe po okolici in vlada.
4. Slučajnosti.

Shod se bo vršil v „Narodnem domu“ in se prične popoldne po blagoslovu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novije vesti.)

Dunaj 19. Trgovinsko ministerstvo je iz finančelnih ozirav zavrnilo zahtevo ogerske vlade, da bi se ustanovila telefonična zveza med Trstom in Reko.

Rennes 17. Današnji dan je bil ugoden za Dreyfusa. Sodnik Bertulus in Picquart sta govorila v prilog obtožencea. General Roget je opravičeval Esterhazyja, a v tem prihajal v nasprotje sam s seboj. Navzoči generali so končno čestitali Rogetu. Bertulus je rekel, da je prepričan o nedolžnosti Dreyfusa. Picquart je dejal, da je pisava borderó-ja Esterhazyjeva.

P O D L I S T E K.

Radi hčere.

Podlesnikov.

Med visokimi vrati moderno zidane vile prikazale sta se dve dami: Ida pl. Koširjeva, lastnica vile in njena šestnajstletna hčerka Kamila... Obe sta bili oblečeni v elegantnih, biciklističnih kostumih. Ponosno sta jima stali beli čepci na umetno spletenih in zavitih črnih kodrih. Fini obraz gospe Ide je bil nekoliko podolgovat, a vendar klasično lep. Le okrog majhnih, bujnih ustnic je ležala nekaka bolestna, melanholična poteza, ki je zgnila le redkokedaj. Pravi čar temu krasnemu obrazu pa je bilo dvoje velikih črnih oči, katere so kakor dva demanta zrla sanjavo v svet... Včas pa so te oči zatrepetale in pogledale tako svitlo, da si se moral stresti pred tem pogledom...

Krasna je bila gospa Ida pl. Koširjeva!

Nič manj krasna pa ni bila njena hčerka Kamila, kateri se je poznalo, da postane z leti prav taka, kakoršnja je njena mati...

Imela je iste fine poteze, ravno tako črne, globoke oči in kodre, kakor mati, le okrog ustnic si pogrešal tisto melanholično potezo, ki je delala mater tako karakteristično... Mesto nje pa je igral krog bujnih, okroglih Kamilinih ustnic rahel smeh, ki je ležal na finem, nekoliko blestem obrazu, kakor zlat solčni trak nad svežo naravo... Kadar pa se je ta poteza raztegnila in se je napravila

Renes 17. Govori se, da je drugi branitelj Dreyfusov, Demange, prejel pismo, v katerem mu nekdo preti s smrtjo.

Oporto 17. Danes so se pripetili trije slučajji bolezni, o katerih se misli, da je kuga, in en smrten slučaj vsled kuge. Dva španjska zdravrička sta prišla semkaj proučevati bolezen.

Rim 17. Vsled kuge v Oportu so se izdale stroge zdravstvene naredbe glede prometa Portugalsko.

Berolin 17. (Zbornica poslancev.) O drugem čitanju zakonskega načrta o kanalu med Labo in Renom je finančni minister dr. Miquel izjavil, da se vlada še ni odločila, kaj je storiti v slučaju, če se odkloni vprašani zakonski načrt. Zbornica je potem odklonila v poimenskem glasovanju s 212 glasovi proti 209 načrt zakona o kanalu Dortmund-Ren in Ems-Dortmund, a potem s 228 glasovi proti 126 predlogo o osrednje-nemškem kanalu.

Sredce 17. Vest o poravnavi med Bolgarijo in med upravo javnih dolgov (dettes publiques) glede vzhodno-rumelskih zastalih obresti se je uresničila. Ti zastanki znašajo 600.000 frankov.

Gorska razmišljanja.

VI.

Kaj hoče dr. Tuma? Ima-li on svoj določen program, svoje gotove vodilne misli? Nobene, niti sam ne ve, kaj hoče!

Tako in enako se piše in govori.

Temu nasproti je gola resnica, da je prav on ustanovil trgovsko-obrtno zadrugo, ki vspeva sijajno. O tem sta ga vodila vzvišeni namen in zdrava politična vodilna misel: družiti slovanske

globoka jamica na beli, polni bradici in so se prikazale med rdečimi ustni dve vrsti belih zob — tedaj gotovo nisi vedel, ali bi občudoval krasno mater ali mlado hčerko...

Gospa Ida si je nataknila ravno dolge, bele rokavice, katere so ji segale do fino zaokroženih komolcev, kjer so se združile s kratkimi, balončastimi rokavci — ko je pripeljal sluga dvoje elegantnih koles...

Mati in hči sta zasedli kolesi in se odpeljali na jutranji izprehod ob jezeru, ki je ležalo par sto korakov od vile...

Mnogo so si imeli pripovedovati tiste dni ljudje, ko je vzel postarni vladni svetnik pl. Košir lepo, a revno Idko Gregorčevu v zakon...

»Kupil jo je«, je pripovedovala gospa Šramova svoji prijateljici, ki je bila pri nji na obisku. »Kupil jo je od zadolženega očeta in prav visoka cena je bila zanjo, saj si je kmalu potem tako opomogel stari Gregore. Moj Bog, kje pa bi dobil toliko denarja, da bi si tako opomogel, saj smo vendar videli, kako je šlo vse rakovo pot in vsaki dan smo pričakovali krize!«

»Svetnik itak ne bo dolgo živel«, je začela prijateljica, lepa, koketna Rodičevka. — »Star je že in kmalu bo Ida udova.«

»Bogata udova«, jo je pretrgala Šramovka, »saj pravijo, da Košir premore pol milijona, razun vile in drugih posestev, ki so pa tudi nekaj vredna. Pa ravno na Ido se je obesil ta starec, kakor da

trgovce in obrtnike v Gorici, množiti jih in krepiti. Po dosezanju tega velevažnega gospodarskega cilja utegnejo in morajo priti velevažne in dalekosežne posledice tudi na političnem polju. Po doseg cilja, ki si ga je postavil dr. Tuma s trgovsko-obrtno zadrugo, priti mora dan, ki prinese našo definitivno zmago na Goriškem. Ako bo vspevala trgovsko-obrtna zadruga, množilo se bo število volilcev v našo trgovsko in obrtno zbornico. A prav v tej zbornici je ključ za razmerje v deželni zboru goriškem, v tej zbornici moramo Slovenci nastavit navar, ako hočemo priti do večine v deželni zboru in s tem do onega vpliva na deželni upravi, ki bo primeren našemu številu in naši pomembnosti za deželo. In ravno dr. Tuma dela z čudovito neutrudljivostjo in vztrajnostjo v to, da bi to vodilno in za goriške Slovence rešilno misel uresničil čim prej! Ali ni to res? Ako bi torej dr. Tuma ne bil storil ničesar drugega, nego da je zasnoval trgovsko-obrtno zadrugo, je že storil dovolj, je že dovršil lep kos narodnega dela.

VII.

Piše se in govori: »Ali Vam nisem že pred štirimi leti pisal, vse pojasnjeval in prorokoval?!«

Oho! Torej že pred 4 leti se je delalo proti dru. Tumi?! Saj takrat še ni bilo kardinala Missie v Gorici, s katerim bi se bil mogel Tuma dogovarjati za hrbtom družih poslancev!!

Dalje: »Ker me niste hoteli poslušati, pretrgal sem vse vezi in položil pero. Kdo je poznal dro. Tuma na Tolminskem itd. ...«

Od daleč lahko potiplješ nekega Drejčeta. Tolmin mu je posebno v želodec. Hm! Morebitne volitve v deželni zbor, razkol in bratomorni boj

bi ne bilo nič drugih finijih in bogatejših gospic v našem mestu. Gospa Dolenčevka mu je kar nastavljala svojo Minko in Vero, in udova Grimova je norela za njim, ali bolje za njegovimi ti-sočaki in se mu na vsaki način hotela obesiti na vrat... Sedaj pa je vzel to revše, ki ne premore družega, nego lep obraz in ki je poleg tega imela že prej ljubimске spletke z dijaki... Škandal!«

»Avskultant Slana je norel za njo — tista smešna figura z židovskim nosom — vedno se moram smejati, kadar se ga spominjam.«

»Pravijo, daje neki semenišnik ušel radi nje iz semenišča...«

»Bila je tica!«

»Vlekla jih je...«

»Hinavka, kako se je držala, kakor svetnica!«

»To je infamija.«

»Škandal...«

Svetnik pl. Košir res ni dolgo živel. Leto dni potem, ko mu je žena porodila hčerko, ga je zadela nenadoma kap in lepa, mlada Ida je ostala sama z hčerko Kamilo...

Ker je mlada in interesantna udova poleg svoje izredne lepote bila tudi jako bogata, ni čuda, da je, še predno je slekla žalno obleko, toliko mladih in starih galanov koprnelo po njeni roki...

Toda Ida je ostala sama in živela z svojo hčerko, katero je ljubila nad vse na svetu, po zimi v Italiji ali na Dunaju, po leti pa na svoji vili...

(Pride še.)

na Goriškem so zopet ojačili in vjunačili izvestne osebe, da so prijele za pero.

Kar se tiče Drečeta, nobene besede. Vse drugo je glede dra. Tume. Kakor sodni pristav je ta mož veliko storil za ljudstvo na Tolminskem. Strankam je delal vse sam in je prihranil ljudstvu mnogo mnogo: na potih, kolkih in troških. Za dobo Milovčiča in dra. Tume niso imeli odvetniki na Tolminskem skoro nobenega zasluga. Ali ni res tako? Dr. Tuma je na Tolminskem ne le jako dobro znana oseba, ampak je tudi zaslužen mož za ta okraj! In ljudstvo ga ima in hrani v hvaležnem spominu.

VIII.

Nadalje se piše in govori: «Dr. Tuma se drži odborništva kakor klop, ker 1200 gld. na leto ni malenkost.»

Le ne tako očitno zavidati in — sam hrepeneti po deželnem odborništvu! Saj bi menda tudi dotičnik prejemal oni stotak na mesec! Da-li bi ga tudi tako zaslužil, kakor ga dr. Tuma, to je drugo vprašanje.

Slovenci na Goriškem smo posebni ljudje, specijaliteta. Vedemo se, kakor da smo vzeli v zakup vso zavist tega sveta. To ni možko, to ni dostojno, ni krepostno! Z drom. Tumo postopamo kakor da je najslabša braba. To ni lepo in častno za nas.

Mesto take gonje proti zaslužnemu možu, naj bi rajše premišljevali o zadnjem potovanju gospoda namestnika po Goriškem in v tržaški okolici. Zbirajmo raje svoje moči in posvetujmo se, kako se ubranimo pred mogočnimi sovražniki! Voditelji pa naj bi hiteli na Dunaj pojasnjevati, kaj in kako se godi v našem Primorju!

IX.

Nisem sicer formalno pooblaščen od tržanov soške doline, vendar pa vem, da govorim vsem iz srea, ako izrazim nevoljo na tem, da je najnoveji list na Goriškem jel tirati same neslane osebnosti v naše politične borbe. Osobito protestujem proti temu, da se nam tržanom soške doline na tak žaljiv način usiljujejo navodila, nauki in — ukori! Mar smo res sami tepej?! Od dotičnih dveh gospodov se nočemo učiti ničesar. Ko sta že dosegla cilj, po katerem sta toli hrepenela, ko imata časopisje in vodstvo očeijelne slovenske politike v svojih rokah, pripravljata naj raje poslance in ljudstvo na to, da se zboljšajo plače trpečemu in stradajočemu učitelstvu na Goriškem! Mar sta pa pozabila sedaj na to vprašanje?! Kako to? Zakaj? Žalostno, do skrajnosti žalostno!

X.

Najnoveji goriški list piše nekako, kakor da bi mi Slovenci dražili in izzivali svoje sodeželane italijanske narodnosti. Tako?! Kdor ljubi rod svoj, kdor res želi, da se narod reši iz sramotnega položaja, mora v ožigled vsemu, kar se godi z nami, le obžalovati, da Slovenci nismo iz tršega lesu, da nimamo v sebi vsaj nekaj odstotkov tiste brezobzirnosti, ki je lastna našim sodeželanom v vsakem položaju in nasproti vsakomur. Naša mehka prav je naša nesreča! In sedaj prihaja slovenski list z očitanjem, da smo brezobzirni. Proti temu bi se moralo upreti vse slovensko časopisje najenergijeje!

Meni ne gre v glavo in ne morem verjeti, da bi dr. Gregorčič in oni, ki so okolo njega, odobraval take nazore — nazore, ki bi lahko postali pogubni ob sedanjih razmerah, zahtevajočih, da smo vsi iz jekla: da odobrujejo tako mesurenje lastnega brata. Ne ne, tega ne morem misliti, ker se nadejam še vedno, da pride do sporazumljenja med drom. Gregorčičem in drom. Tumo. Prijateljska vez mej tema dvema možema bi bilo najzanesljiveje poroštvo boljše bodočnosti goriških Slovencev, ker ona dva bi se svojo delavnostjo, bistrumnostjo in požrtvovalnostjo pozdignila naše trpeče ljudstvo, in njega učitelstvo še posebej iz skrajne bede in nečastnega položaja.

Vilagos.

Kakor smo že omenili v tem listu je dne 13. t. m. minolo 50 let od onega dne, ko je madjarska vojska pri Vilagosu položila svoje orožje in je bila s tem madjarska ustaja udušena.

O tem znamenitem zgodovinskem dogodku čitamo v »Obzoru« nastopne podatke:

Madjarski pisatelj dr. Eugen Csuday piše v svoji »Zgodovini Madjarov«:

Ustaški general Görgey je dobil nalog, da z naskokom vzame Budim, kar se mu je tudi posrečilo dne 21. maja vzle junaški obrambi avstrijskega generala Hentzy-a, ki je pal v tem boju. Te zmage so zaslepile voditelje boja za svobodo. Ko je ministerstvo Schwarzenberg oktroiralo ustavo za celokupno monarhijo, po kateri je imela Ogerska postati provinca, jednaka drugim pokrajinam, je zbor v Debrečinu proti glasu Görgeya in na nagovarjanja Košuta proglasil dinastijo habsburško kakor vrženo s prestola za vse čase ter je izvolil Košuta guvernerjem republike. Le-ta se je takoj obdal z novim ministrom: predsednik Jernej Szemere, minister vojne Artur Görgey, minister zunanje stvari grof Kazimir Battyány, minister finance Fran Dušek, minister komunikacij Ladislav Csanyi, minister pravosodja Sava Vukovics, minister nauka Mihael Horvath.

Görgey je dobil tudi vrhno poveljstvo nad vojsko. Sedež vlade je bil prenešen v Pešto. No, veselje na zmagi ni trajalo dolgo. Avstrija, za katero je bila Ogerska življensko vprašanje, je zbirala sedaj vse sile, vojski na čelo je postavila groznega generala Haynau-a ter se obrnila do Rusije za pomoč. Car Nikolaj je tudi poslal pomoč, deloma da prepreči novo ustajo na Poljskem, kajti Poljaki bi se bili najbrže vzdignili, ako bi se bilo Madjarom posrečilo priboriti si svobodo, deloma, da s to uslugo pridobi cesarja Frana Josipa.

Ruska intervencija je bila odločilna za usodo Ogerske. Med tem, ko je ruski general Paskievič z 80.000 vojniki navalil od severa in so manje ruske čete preko Bukovine in Romunske udrle v Sedmograbsko, se je Jelačić vzdignil iz Hrvatske, a Haynau od Donave na Ogersko. (Ruska vojska je štela 191.324 vojakov s 587 topovi; Haynau je imel 175.940 mož z 605 topovi; skupno 367.264 mož in 1192 topov.) Proti taki sili je mogla madjarska vlada poslati le 141.000 vojakov, nekaj posadne vojske in 350 topov. Pripravljali se je pogreb svobodi Ogerske.

Po več zmagonosnih bitkah je Haynau potisnil Görgeya proti Komornu. Görgey, v strahu, da ga obkole Rusi, je izročil obrambo Komorna Klapki, in je pohitel proti reki Tisi. Mej tem se je Košut z vlado pomaknil najprej v Segedin, potem v Arad, kamor je došel tudi Görgey z vojsko. Zadnja nada do zmage je zginila, ko je vojni zbor pod generalom Bemom po več nevspehih pri sv. Andreju blizu Temesvara bil premagan in popolnoma razpršen, niti ne da bi bilo prišlo do prave bitke. Že o prvem spopadu je pal Bem s konja in se poškodoval, kar je bila tem večja nesreča za Madjare, ker ni bilo nikogar v madjarski vojski, ki bi bil mogel nadomestiti Bema. Guyon, ki je bil imenovan šefom generalnega štaba, ni mogel več preprečiti razsula vojske, in je izvršil le svojo žalostno dolžnost, da je vladi sporočil o popolnem razsulu vojske. Po tej izgubi nisti vedeli kaj delati, ni vlada, ni vojska, ki je stala pri Aradu, še nepremagana in disciplinirana. Ob takih težkih okoliščinah se je moral Kosut odreči časti guvernerja (11. avgusta 1849.) ter vlado brezpogojno izročiti v roke Görgeya, o katerem so mislili, da: se nadejali za trdno, da na čelu nepremagane vojske še kaj reši. S tem je Artur Görgey prevzel vrhno civilno in vojaško oblast.

Narod, ki je bil od vseh strani obkoljen od sovražne nadmoči, je moral voliti izmed dveh stvari: med junaško smrtjo ali kapitulacijo. Görgey, ki je že popred začel poganjanja z ruskimi vojskovodji, da prepreči brezkoristno prelivanje krvi, se je odločil, da položi orožje, a to samo pred Rusi. V to je bilo prekasno, da bi se stavili pogoji, kajti madjarska vojska je bila obkoljena od vseh strani ter se je morala predati na milost in nemilost. No, ker je ruski general Rüdiger zahteval od Görgeya, naj mu pismeno izroči opravičene želje madjarske vojske, so pojedini zbori izrazili te-le točke: 1. Generali in častniki obdrže sablje. 2. Vsa vojska se ima pomilostiti. 3. Svoboda osebe in svobodno razpolaganje s premakljivim imetjem. 4. Odkup madjarskih papirjev. 5. Ruski car naj se zavzame za to, da se zopet uveljavi zakonita ustava od leta 1848. 6. Madjarskim častnikom bodi dovoljeno, da smejo, obdržavši svojo čast, vstopiti v rusko vojsko.

Rüdiger je obljubil, da ne bo navzoč nijeden avstrijski vojak, ko bodo polagali orožje. To je zagotovil madjarskim častnikom. A kar se je tikalo družih želja madjarske vojske, je rekel samo to, »da hoče želje madjarske vojske priporočati najtopleje in da je prepričan, da ne bodo prevarjeni v zaupanju, ki ga goji do velikodušja ruskega carja«.

Na to je vodstvo madjarske vojske imelo vojno posvetovanje, na katerem so dne 11. oktobra 1849. sklenili soglasno, da dne 13. avgusta 30.000 vojakov (z 144 topovi) polože orožje pred ruskim generalom Rüdigerjem, na kar je Paskievič naznačil ruskemu carju v Petrogradu: »Ogerska leži pred nogami Vašega Veličanstva«. S kapitulacijo pri Vilagosu se je, se more reči, madjarska ustaja završila. Košut je bil v veliki zadregi in vedel se je kakor da je izgubil glavo. Kakor pravi M. Horvat v svoji zgodovini, hotel si je Košut s kroglo prodreti glavo. Pustil je svoje ministre na cedilu, pobegnil najprej v Lugos, potem v Orsovo, iskaje v begu rešitev svoji glavi. Za njim so jo popihali drugi kolovodje ustaje in ubežali na Turško. Do 5000, deloma velikašev, deloma vojakov madjarskih, so se našli pod varstvom Turčije.

Politični pregled.

TRST 18. avgusta 1899.

K položaju. Strogi mož v »Linzler-Volkshlatu«, ki je zažugal, da vsa katoliška ljudska stranka izstopi iz večine, ako bodo Slovenci še nadalje izzivali Nemce, kakor so jih ravnokar v Celju, je dobil primeren odgovor od nekega celjskega dopisnika v »Vaterlandu«. »Vaterlandov« dopisnik piše: »Verjemite mi, da bi ves slovenski narod vse to povsem mirnodušno vspregel. Zakaj? Ker nima ničesar zgubiti! Nam gre (in ne pretirujem, to je najgloblje prepričanje vsega naroda) v resnici slabše, nas tlačijo bolj, nego pred 20 leti. Zato je konservativna stranka (slovenska) že večkrat hotela stopiti iz večine, in ako bi storila to, bi jo vse ljudstvo — to pravim s premislekom — pozdravljalo vzradošeno, kakor se nikoli. In rebus sic stantibus bo morala kmalu izstopiti: bolj in bolj se oglašajo od dne do dne krepče se gibanje proti temu, da naši poslanci delajo le ljubavi. Sedaj manjka le še voditelja, ki bi se istim postavil na čelo. Sosebno bo poslancem rebus sic stantibus komaj mogoče glasovati za davek na sladkor«.

Mi beležimo z zadoščenjem ta glas iz konservativnega tabora, ker je s tem ovrženo menenje, kakor da le nekateri vročerkvni novinarji »igrajo z ognjem«, ko namenoma vzbujajo nevoljo proti vladi in večini.

Sicer pa je še jeden drugi razlog, da se nam ne treba ogrevati za državni zbor. Sedanji parlament obstoji pač še de jure, de facto ga pa ni več. Nemci so ga razbili, a napovedujejo že sedaj najhuje obstrukcije za slučaj vsakega poskusa za oživiljenje tega parlamenta. Napovedujejo torej, da ga tudi ne bo. Seveda nočemo reči s tem, da nikakor ni možno zlomiti trne obstrukcijskih strank in da treba kar popadati vznak vsi d njih groženj. O ne. Bilo bi že mogoče, ali morali bi imeti vlado, ki bi iskala potrebne krepke zaslombe za to veliko borbo s tem, da bi s pravično politiko stroge enakopravnosti navdušila narode za-se. Ali tako, ko ne le da nimamo take vlade, marveč vlado, ki dela baš nasprotno, ki se svojo politiko žali in ogorča narode, in ko nimamo večine, ki bi znala in hotela siliti vlado na pravo pot: čemu naj bi se mi razgrevali in navduševali?!

»Slovenska objestnost« in nemika — neumnost. Glasoviti »Grazer Tagespost« treba pripoznati, da je v nekem pogledu za nekoliko milj pred vsemi drugimi listi tega sveta: v Trstu ima dopisnika, ki se svojo piramidalno neumnostjo in neslanostjo daleč nadkriljuje vse tovariše svoje. Možu treba že priznati rekord — v ignoranci. Nikdar pa njegova nevednost ne blesti tako sijajno, kakor tedaj, kadar govori o političnem in socialnem življenju tržaških Slovencev. In to se dogaja vsako toliko. Kadar koli imamo kakov poseben dogodek, mož kar ne more strpeti, da ne bi se osmešil.

Pomislite, čujte, radujte se, vi tržaški Slovenci, ki še sami ne veste, kaj imate! Dopisnik

grške »Tagesposte« vam pripoveduje, da ste Čehe vsprejemali in grdili Nemece v — »Narodnem domu« tržaškem!!

In pa ti govori, ki so se govorili v »Narodnem domu« tržaškem! To da je bil višek slovanske objestnosti! Celó tako je rekel neki govornik, da je »riva dei Schiavoni« v Benetkah — slovanski spomenik! »Tagestpostin« tržaški dopisnik je kar iz sebe?! Ubogi mož! Schiavoni, pa Slovani — to mu je preveč! Tega ne ume on! Zato meni, da dalje ne more slovanska objestnost! Ubogi ignorant! Trden v svoji ignoranci se križa nevedni mož na tem, da je rekel neki govornik v — »Narodnem domu«, da so se Benetke nekaj opirale na Dalmacijo — — To se mu zdi gorostavno. Umejemo in mu ne zamerimo. Čemu naj bi človek, ako nima druge više ambicije, nego da postane dopisnik »Grazer Tagesposte«, poznal — zgodovinske resnice. Če mož zna malo lagati, ščuvati in obrekovati, bi bil pač pravi luksuz zanj, ako bi vedel iz zgodovine: kako je beneško gospodstvo rušilo evetoča dalmatinska mesta, kako je beneška sekira opustošila dalmatinska brda in posekala gozdove, kako so benečanske ladije pustile dalmatinska vodovja, kako da so dalmatinski veleumi — da bi dopisnik »Tagesposte« kaj vedel n. pr. o nekem Tomazeu, tega ni smeti zahtevati od njega!! — množili čast in slavo italijanskega imena in italijanske znanosti in umetnosti in kako so dalmatinski pomorščaki kri pretili za beneško slavo...! On vsega tega ne ve — zato pa tem pridneje očita Slovanom objestnost in prodaja svojo — neumnost!

Slovanska objestnost utegne biti zelo velika, ali pravi pritlikavec je poleg ignorance nemških dopisnikov v političke liste.

Sree, česa si želiš še več?! Laški listi se radujejo sedaj kar hkratu na treh uslugah, ki jih jim je privoščila e. kr. vlada:

vpisovanje na novi laški nebodigatreba gimnazij v Pazinu — katerega bo moralo obuboženo ljudstvo vzdrževati se svojimi žulji — se prične dne 15. septembra;

občinski zastop v Višnjaju so razpustili samo zato, ker je bil hrvatski, in novi vladni komisar Mianich je že začel — v občini, ki je po veliki večini hrvatska — odbijati vsako hrvatsko ulogo; vse v večjo čast in slavo načela narodne jednakopravnosti za dobe Thun-Kaizlovega ministerstva; in profesor Kožuh — ta mej Italijani toli obsovrážljena oseba, to pa zopet samo zato, ker ni hotel umeti, kako da bi sleherni državni funkcionar v Istri moral biti sluga laške stranke — je s pripravnic v Kopru premeščen na nemško-slovenski gimnazij v Celju in je s tem spolnjena jedna srčnih želja naših Italijanov. Da-li na korist šolstva in v okrepljenje državne avtoritete? — to je zopet vprašanje, s katerim nima navade baviti se vladni zistem na Primorskem!!

Strahovlada v Srbiji Novosadska »Zastava« javlja iz Belegagrada: Z mnogimi zaprtimi ravna se vedno istotako nečloveški kakor poprej. Ako bo dolgo trajalo, se pogubijo mnogi. Zaporji po vsej zemlji se polnijo od dne do dne. Zadostna je kakoršnabodi denunciacija, da je rekel kdo kako grdo besedo o razkralju, da ga zaprejo in stavijo pred sodišče. V stvari razžaljenja Milana nagla sodba ne rešuje nikogar. Prič je, ki sedaj žive od samega krivega pričanja in ki na razpravah pričajo o vsem, kar hoče ovaditi. Za vsako tako pričevanje dobivajo po 30—40 dinarjev.

Posledice te strahovlade je opaziti že tudi v trgovini. Ako bi to trajalo še nekoliko časa, pride do finančnejne katastrofe. Kaka zla more storiti jedna sama kača, bi rekel hrvatski pesnik Preradović, ako bi bil doživel to najnovejšo Milanijado v Srbiji.

Domače vesti.

Predvečer rojstnega dne Njegovega Velikanstva se je slavil sinoči v Trstu na običajen način. Nekaj novega je bilo letos, da je e. in kr. vojna eskadra iz Pulja poveljevala slavnost. Razsvetljava vojnihih ladij je bila zares čarobna. Ob 7½ ure se je pričel obhod vojaške godbe, katero je spremljalo mnogo občinstva, po 8. uri pa obhod društva veteranov z godbo. Od drugih društev se

ni nobeno udeležilo obhoda. Vojaška godba se je ustavila pred poveljstvom pomorskega okrožja in na velikem trgu, veterani pa pred vilo barona Reinelta, kjer biva ekscelencna gospod namestnik. Po ulicah, zlasti na obrežjih, je bilo veliko ljudstva, ki se je naslajalo na čarobni razsvetljavi vojnihih ladij. Tudi »Del. podp. društvo« je razsvetljalo svoje prostore in razobesilo zastavo.

Danes zjutraj ob 5. uri je gromelo z vojnihih ladij, katerih vsaka je izpustila po 24 strelav.

Danes ob 9. uri je bila slovesna služba božja v katedrali sv. Justa. Službo božjo je opravil vladika Sterk in so se je udeležili zastopniki civilnih in vojaških oblasti.

Potem je namestnik grof Goëss vsprejemal čestitajoče dostojanstvenike in zastopnike korporacij.

Bellgrad in — Celje. Med obema je nekaj podobnosti. V Belemgradu vlada usurpator Milan, v Celju pa »samodržec« Stieger. V Belemgradu je bil bajet atentat na posvečeno osebo »generalisimusa«, v Celji pa, pravijo, atentat na — nemško posest. Milan je dal zapirati nedolžne radikale, Stiegerjevi »redarji« pa — napadene Slovence. Kakor je Milan mučil svoje žrtve, tako so bili ubogi ranjeni Slovenci, n. pr. Perdan, 16 ur zaprti v najsmradljivejših luknjah magistrata. Ležali so na golih deskah, ves čas niso dobili ni koščeka kruha, niti kapljice vode. Da, Celje napreduje, — in sicer tikoma za — Belemgradom!

Klub slovenskih trgovskih pomočnikov »Zvezda« se udeleži v nedeljo dne 20. t. m. veselice v Lonjerju. Zheremo se ob 3. uri v kavarni »Commercio« in odidemo točno ob 3. in pol uri.

Nadzornice in nadzorniki »Delalskega podpornega društva« so vabljeni, da gotovo pridejo v sejo prihodnje nedeljo, dne 20. t. m. ob 10. uri zjutraj.

Na dnevnem redu bo pogovor o veselici itd.

Anton Čevna,
načelnik.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali: Slavno upravnništvo »Slovenca« zbirko 6 gld. — Briska podružnica v Biljani na Goriškem 30 gld. — Č. g. o. Konrad Stazinski pri Sv. Trojici pri Ptujju nabral 5 gld. 30 kr. — Podružnica na Premu po č. g. župniku Križaju 5 gld. — G. Gregor Pikel, trgovec v Postojni, 14 gld. 40 kr. — Podružnica v Podgradu po g. blagajniku Jos. Volku 22 gld. Č. g. Mih. Barbo, župnik na Trebelnem, 50 kr. — Šentjakobsko-trnovska ženska podružnica v Ljubljani 300 gld. pokroviteljnine iz veseljskih dohodkov. — Podružnica v Sečih 14 gld. — G. dr. Ivan Glaser nabral pri neki veseli družbi v Činžati 5 gld. 30 kr. — G. dr. Alojzij Kokalj, pravni praktikant na Dunaju, 2 gld. — G. Anton Gaus, padučitelj na Dolu, 3 gld 25 kr. kot dar šolskih igralcev za šolo na Muti. — Slavna hranilnica in posojilnica v Cerknem na Goriškem 10 gld. — Gospa Mici dr. Maroltova na Vrhniki 100 gld. pokroviteljnine za trg Vrhniko. — Podružnica v Novem Mestu 116 gld. — 5 gld., nabranih v Krajškovo »Peter-Vaterno« na Slemenih. — Č. g. L. Gantar, dekan na Vrhniki, 5 gld. — G. prof. Žnidaršič iz Sarajeva 1 gld. — G. J. Rabat, ravnatelj gimnazije v Oseku, 1 gld. — Slavno upravnništvo »Slov. Lista« 4 gld. 60 kr. — Podružnica za Lehen 14 gld. 79 kr. — Podružnica za Rojan 90 gld. 41 kr. — Slava darovalcem!

Anton Koblar,

provizorični blagajnik družbe sv. Cirila in Metoda.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce v Gradcu je došlo izza zadnjega izkaza več novih podpor, ki so jih dali: (Dalje.) Gosp. Fr. Robič, e. k. prof., državni in deželni poslanec in deželni odbornik v Gradcu, je poslal med štajerskimi deželnimi poslanci nabrano svoto 50 gld., h kateri so darovali poslanci gg.: dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju, 5 gld., dr. Fr. Jurtela, odvetnik v Ptujju, 5 gl., Mih. Lendovšek, župnik v Makolah, 5 gl., Fr. Robič, e. k. profesor, 10 gld., dr. Fr. Rosina, odvetnik v Ljutomeru, 5 gl., dr. Jos. Sernee, odvetnik v Celju, 10 gl., Ivan Vošnjak, posestnik v Šoštanjju, 5 gl., Jožef Žičkar, župnik v Vitanju, 5 gl. — O svojem času že izkazano, po g. prof. Fr. Vadnjalu v Ljubljani nabrano svoto 7 goldinarjev so zložili gospodje: M. P. 1 gl. 20 nč., dr. Ivan Svetina, e. k. gimn. prof., 1 gold., Anton Bartel, e. k. gimn. prof., 1 gl., Martin Pe-

telin, e. k. gimn. prof. 1 gl., I. Dežman, trgovec, 1 gld. in Franč. Vodnjak, tedaj e. k. učitelj v Ljubljani, 1 gl. 80 nč. (Zvršetak pride.)

Društvo proti beračenju imajo v Zagrebu. Predsednik mu je dr. Amruš. To je že drugo leto delovanja temu društvu. V prvem letu je imelo 7000 gld. dohodkov ter so razdelili med reveže nad 4600 gld. Osnovani so tudi poseben ženski odbor. — Ali bi ne bilo v Trstu, kjer je prosjačenje že prava nadloga, tudi umestno tako društvo?

Ponesrečen zidar. 38-letni zidar Avgust Trevizan z Miramarke ceste št. 2, je padel včeraj jutro z zida, na katerem je delal, kake 4 metre globoko ter si zlomil desno nogo in udobil več drugih manjših poškodb. Zdravnik rešilne postaje dr. Fonda mu je podelil prvo pomoč ter ga dal spraviti v bolnišnico.

Samomor. 17-letni klesar Rudolf Sulčič iz Nabrežine je skočil včeraj popoldne z 20 metrov visokega železniškega vijadukta v Barkovljah ter obležal nezavesten na cestnem tlaku. Zdravnik rešilne postaje je spravil nesrečnega v bolnišnico, kjer je isti umrl ob 5. uri popoldne. Revež je bil zadnji čas brez dela.

Pod tujo zastavo, namreč s tujo poselsko knjižico, je hotela veslati mlada Roza Montecchia po morju življenja. A nje ladija je udarila natrdo skalo kazenskega akona. Obdolžili so jo tatvine in zaprli. Mladenka je priznala svojo krivdo ter pokazala poselsko knjižico, ki se je glasila na ime 20-letne Josipine Tomasi iz Vidma. Ker pa nesreče na morju življenja dandanašnji niso redke prikazni, se ne smemo čuditi, da je kmalu za prvim slučajem imelo redarstvo opraviti še z drugim dekletom, radi vlačugarstva. Čudno je pa to, da se je tudi druga mladenka imenovala Josipino Tomasi iz Vidma. Katera je bila prava? — Stvar se je kmalu razjasnila — v nezadovoljnost prvomenovane mladenke, ki je bila pristni Josipini ukradla poselsko knjižico. Sedaj bo imela odgovarjati tudi zaradi krive zglasitve.

Uzoren soprog in oče. Včeraj predpoludne se je vršila pred tuk. deželnim sodiščem razprava proti 43-letnemu Alojziju D' Andrea iz Videmskega okrožja, zaradi javnega nasilstva, storjenega z nevarnimi pretnjami. Mož je pijanec, ki, ne da bi skrbel za svojo družino, še zahteva od žene, da mu daje denarja za njegovo vedno žejno grlo. Kedar ni dobil denarja, je divjal in razsajal. Tako se je zgodilo dne 15. julija t. l. Ko ni dosegel svojega namena, je zagrozil ženi, da jo ubije, hčerko je pretepel tako, da je morala na zdravniško postajo, a bolnega sinčka je vrgel iz postelje nasred sobe. Vsled tega so ga zaprli ter obsodili v osemesečno ječo in na izgon.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 19. avgusta ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v Kolonji št. 195, hišna oprava; v Kjadinu, hišna oprava; v ulici della Bora, hišna oprava; v ulici S. Cillino št. 20 A, hišna oprava; v ulici Sanità št. 16, hišna oprava; v ulici Barriera vecchia in Squero Nuovo krčmarska oprava; v ulici Sette Fontane (Roceol) št. 34 in 35, oprava v zalogi (štacunska oprema.)

»Povž« v Podgrad! V nedeljo 20. lazečega meseca »gustelna« zleze počasni koloporivateljni »Povž« v skrčeni obliki v istrski Podgrad. (Nekateri povži so tačas invalidni, ker so jih dobili z gorjačo, ko so se zadnjo nedeljo spravili s »padanjem« preveč strastno na salato.)

Odlaz iz povžarne »Commercio« ob 1¼ popoldne. (Takrat ne bo veljala slovenska točnost.) Pred odlazom se mora vsaki Povž izkazati, da je obedoval, da ne napravi na lazenju v Podgrad preveč škode na zelenjavi.

»Hladna senčica« v Materiji. Prilaz v Podgrad kakih 7 ur pred polnočjo.

General-Povž-Jaka.

P. S. Slavni Podgrajci naj blagovočje skrbeti za to, da ne bo dežju v nedeljo, eventuelno naj streljajo v »luft«!

Različne vesti.

Nova svetovna razstava. Za Parizom pride leta 1901. na vrsto svetovna razstava v Glasgovo na Angleškem, ki se priredi pod pokroviteljstvom Angleške kraljice in princa Waleskega. Razstav-

ljalei pariske razstave lahko pošljejo svoje predmete iz Pariza naravnost v Glasgov. Kdor želi natančnejših podatkov, jih vdobi v trgovskih in obrtniških zbornicah.

Zlati rudniki na Formozi. Kakor javlja »Japan Herald«, so našli Japanci na otoku Formozi bogate rudnike zlata, ki se nahaja tamkaj čisto med kremenjakom, kakor tudi v pesku rek. Ne da bi bili širše kroge opozorili na svoj zaklad, so si Japanci lepo na tihem iz Evrope naročili najmodernejših strojev, stop in kar je potrebnega v pridobivanje zlata.

Kaka ironija! Srbski kralj Aleksander je dne 14. t. m. o priliki svojega rojstnega dne (kralju je sedaj 23 let) pisal svojemu ministerskemu predsedniku Gjorgjeviču pismo, v katerem pravi, da je Srbija, odkar je on vladar, velikansko napredovala! Ker pa so sovražniki Srbije radi teh napredkov nejevoljni, so hoteli ubiti — Milana.

Delavsko gibanje. Iz Berolina javljajo dne 17. t. m.: 27 podjetnikov je sprejelo pogoje stavbinskih mizarjev, a 53 podjetnikov v mestu in 36 v predmestjih je odbilo zahteve delavcev. Leti so nastopili štrajk.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 18. Rojstni dan cesarja se je praznoval po vsej Avstriji, kakor običajno, z božjimi službami in oficijelnimi slavnostmi.

Tem povodom je cesar 16 kaznjencem odpustil ostali del kazni. Med temi je tudi eden zaprtih v Koprju.

Rennes 18. Slednjič se je vendar posrečilo policiji, da je zalotila napadaleca na odvetnika Laborija. Isti se imenuje Glord in priznava svoj čin.

Na današnji razpravi je Picquard nadaljeval svoje izjave in se je navdušeno zavzemal za Dreyfusa.

Rennes 18. Odvetnik in branitelj Dreyfusov, Labori, je imel baje mirno noč. Nestrpno da čaka, kdaj bo mogel zopet prevzeti svoj posel branitelja. Zdravniki niso v soglasju med seboj, da-li naj takoj izvlečejo projektil ali naj še čakajo.

Pariz 18. Razburjenje v okolici Rue Chabrol narašča. Radi antisemitskih in nacionalistiških manifestacij je prišlo do pretepov. Glasi se, da se Guérin uda do ponedeljka. Ako se to ne zgodi, potem na večer zasedejo hišo vojaki.

Pariz 18. V brzjavki »Figaro« oporeka italijanski vojaški atašé, »Panizzardi«, temu, da bi bil, ko so zaprli Dreyfusa, doposlal poslaniku Ressenmannu poročilo, v katerem da je bilo rečeno, da je bil Schwarzkoppen v zvezah z Dreyfusom.

Rennes 18. (Pravda Dreyfus.) Na današnji razpravi je bil tudi maitre Mormard. Seja je pričela ob 6. in pol uri jutraj. Picquard je želel nekoliko pojasniti o aferi Guineuil, o kateri je včeraj govoril general Roget.

Svetiljke

za razsvetljevanje iz papirja, okrogle ali podolgate oblike in umetalne ognje za vrte v veliki izbiri v trgovini s papirjem **Leon Horber**, Trst, Via delle Torri.

Pozor!!

Podpisani ima čast naznaniti slav. občinstvu, da je prevzel

trgovino jestvin Godnik Ivan-a v Barkovljah (bivša Subanova) hiša Butti.

Trgovina je popolnoma prenovljena in oskrbljena z vsemi predmeti, spadajočimi v to stroko. Posebno pa priporoča bogato zalogo vsakovrstne moke, olja, mila (žajfe) kave, sladkorja itd. itd.

Vse prodajam po najnižjih cenah, tako, da se ne bojim konkurence.

Priporočajoč se slav. občinstvu se beležim
nadani
Benedikt Colognati

Tvrška M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkon-

kurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal , moderno risanje, barve	po 15 nvč.
garantirane	24
Fini perkal za srajce	19
Oxford , barve garantirane	28
Francozki sateni	26
Piquet , barvan in bel za obleke	10
Perkalin za podloge vseh barvah	15
Blago močno za podloge vseh barvah	90
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
moške obleke širina 150 cm.	50
Alpagasér ni za ženske obleke velik.	
izbor	13
Kotenina	21
bela	15
Navidezno platno	22
Platno čisto laneno	45
za rjuhe dvojna širina	16
Mušolin bel prve vrste	18
Chiffon za srajce	90
Srajce za gospode, velik izbor belih in	50
barvane	60
Srajce za gospe	
Moderci , zadnji kraj	

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vezenj, svile in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Ohlona rezerva dobičkov	1.187.164-86

—Urad. ravnanjstva:

Via Valdiriv št. 2, (v lastni hiši).

Njega svetost

Papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dru. Lapoponi-ju g. lekarnarju G. Piccoli-ju v Ljubljani prisrčno zahvalo za doposlane jim stekleničice

tinkture za želodec

in so njemu z diplomom dne 27. novembra 1897, podelili naslov »**dvorni založnik Njihove svetosti**« s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Njihove svetosti.

Imenovan zdravnik ter tudi mnogi drugi slavniti profesorji in doktorji zapisujejo boleham **Piccoli-jevo želodčno tinkturo**, katera krepi želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.

Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje

G. Piccoli,

lekarnar pri »Angelu« v Ljubljani na Dunajski cesti.

Tinkture za želodec pošilja izd. lovatelj v skatljah po 12 stekleničic za gld. 1.26 a. vr., po 24 stekleničic za gld. 2.40, do 36 stekl. za gld. 3.50, po 75 stekl. za gl. 6.50 (poštni paket ne črez 5 kl. težak), pa 110 za gl. 10.30.

Poštnino mora plačati p. n. naročnik.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih bre stuje:

Vrednostne papirje:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 5 dnevni odpovedi
3 ¹ / ₂ %	12
3 ¹ / ₂ %	4 mesečni
3 ¹ / ₂ %	8
3 ¹ / ₂ %	1 letni

Napoleone:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 20 dnevni odpovedi
3 ¹ / ₂ %	40
3 ¹ / ₂ %	3 mesečni
3 ¹ / ₂ %	6

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2¹/₂ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tujakšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim potrošvom,

ulica S. Francesco št. 2, II. n.

(Slovanska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%.

Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5¹/₂ %, na menjico po 6 %, na zastave po 5¹/₂ %.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 ¹ / ₂ %	30-dnevni odkaz 2 ¹ / ₂ %
30- " " 3 ¹ / ₂ %	3-mesečni " 2 ¹ / ₂ %
	6- " " 2 ¹ / ₂ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stenoje nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2¹/₂ % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirj, Inomestu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1¹/₂ % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predurmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

URAR

sposoben v popraviljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja.

ulica Solitario št. 8.